

Добри практики в eTwinning

Разкази на учители, спечелили
Национален знак за качество през 2011 и 2012 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Акулите в опасност Ренета Райчева и Дарина Колева, София	2
2. Малките крачки на голямото удовлетворение Евгения Цветанова, Шумен	6
3. eTwinning – вълнуващо обучение с европейско измерение Иванина Гайдова, Шумен	9
4. Моят голям проект Иванка Генкова, Берковица	13
5. Пътят от класната стая до Лисабон Ирена Райкова, Панчарево, София	17
6. Ръка за ръка през Европа Кремена Маринова, Варна	21
7. Как спечелих билет за Берлин Мая Кюлевчиева, Пловдив	24
8. С eTwinning до Лисабон Росица Димова, София	27
9. Пътят на един проект Станка Александрова, Варна	31
10. Предизвикателството на Европейските образователни проекти Стефка Дамянова, Казанлък	34

Добри практики в eTwinning

Разкази на учители,
спечелили Национален знак за качество през 2011 и 2012 г.

Сборник статии

Редактори: Милена Караангова и Ясен Спасов
© Издание на ЦРЧР, eTwinning България 2013, Всички права запазени

ISBN 978-619-7077-09-4

Акулите в опасност

Идеята за проекта „Sharks in danger“ („Акулите в опасност“) е на учениците от начален курс в нашето училище. Тя се зароди през 2011 г., когато проведохме по темата урок, предвиден в учебното съдържание по английски език за трети клас. Урокът беше осъществен с помощта на мултимедиен проектор, като показахме филми, видео и клипове, свързани с живота и опазването на морските същества. Малките ученици бяха силно впечатлени и се вдъхновиха от идеята да участват по свой начин в дейности за спасяването им. Така те спонтанно изразиха желание да подготвят проект, като сами предложиха той да носи името „Sharks in danger“.

Деца се включиха в разнообразни дейности, свързани с проекта. Представиха многобройни рисунки на любимите си видове акули, апликираха, моделираха и направиха макети на акули и други морски същества. В същото време потърсиха, прочетоха и обогатиха знанията си за океаните, техните обитатели и опазването им, като използваха знанията си по английски език. Участваха активно в „Европейската седмица на акулите“ през 2011г., мотото на която беше „Да спрем унищожаването на акулите заради техните перки“. Учениците колективно подготвиха интерактивен постер, озвучен с известната песен на The Beatles „Help“. Те подготвиха и написаха на малки листчета свои послания за спасяването на акулите, които бяха монтирани върху предварително илюстрирана акула на дъската. По време на работата си децата активно използваха английски език като средство за комуникация с партньорите от Италия, Турция, Португалия, Румъния и др.

По този начин участниците обогатиха езиковите си компетенции и усъвършенстваха компютърните си умения. В процеса на работата децата използваха иновативни методи и ИКТ средства като: Power Point, Prezi – за презентации, Edu Glogster – за постери, Fliptime, Photo Peach, Photo Snack, Tripadvisor, Capsles – за създаване на видеоклипове.

В края на учебната година учениците се включиха в отбелязването на „Деня на океаните – 8 юни“ чрез колективни рисунки на морското дъно и морските обитатели на асфалт. Освен това прочетоха многобройни материали, посветени на малко известни или изчезнали видове акули – Goblin Sharks, и подготвиха рисунки, апликации и модели за тях.

В края на 2011 г. проектът получи признание от ЦРЧР – втора награда сред двадесет eTwinning проекта от цялата страна. Благодарение на тази награда проектът беше представен на Годишната eTwinning конференция в Берлин през март 2012. Събитието премина под знака на идеята за създаване на качествени креативни екипи от учители, които да вдъхновяват свои колеги и ученици за работа по различни проекти. Това е чудесна новаторска насока. Конференцията в Берлин беше една полезна eTwinning лаборатория, която предостави невероятната възможност на преподаватели от много европейски страни да установят контакт помежду си, а на други – да се срещнат „лице в лице“ със свои партньори. В хода на събитието участниците изслушаха докладите на заместник-министъра на образованието и културата на Германия д-р Бернд Алтхусман, на координатора на Немската национална агенция Елн Камертънс, на заместник-председателя на комисията по въпросите на образованието към ЕК Ксавиер Моне, и на Ан Луни от Ирландия за голямата промяна в работата на учителската общност.

След основните доклади се проведе и церемонията по награждаване на най-добрите eTwinning проекти за 2011 г. Много от тях бяха със съвместното участие на учители и ученици от различни европейски страни като: Франция, Испания, Англия, Германия, Полша, Италия, Турция, Гърция, Румъния и др. Проектът A Taste of Maths /ATOM/ заслужено получи най-голямото признание заради оригиналното си заглавие, задълбоченото съдържание и прекрасния краен продукт.

Особено важно място сред интересните и богати на информация лекции зае водещата на официалното събитие Ан Гилеран от Централното звено за координация на eTwinning. Тя представяше участниците с голямо умение и вещина. Мило и трогателно бе посланието на група немски деца, които поздравиха делегатите на конференцията на различни езици.

През втория ден от събитието бяхме особено впечатлени от щандовете на редица европейски страни, включително и на България. Там бяха показани материали (брошури, книжки), изчерпателна и богата информация за училища, работещи по eTwinning проекти, много от които успешни и с награди. Особено интересно бе представянето на рисунки на деца, отпечатани върху картички, оригами, оригинални идеи и продукти, изработени от ученици. Полезни за нас бяха щандовете с творби на деца от предучилищна и начална училищна възраст, със записи на CD и DVD на класическа музика, изпълнена от талантиливи младежки оркестри. Красиви бяха и рекламните материали: тениски, брошури, листовки с информация.

Плодотворни и изключително полезни за нас бяха интересните уъркшопове. През първата сесия посетихме The Lonesome cowboy – being the only eTwinner in your school на Стефан Топлер. Това бе дискусия на тема как, когато работиш без подкрепата на други колеги в училище, можеш да постигнеш успех и как да се приобщиш и други учители и ученици към работата по проектите. Идеята за учителските екипи е особено актуална и eTwinning платформата е подходящото средство за разпространението ѝ. Идеята бе как да бъдат подтикнати повече колеги да станат еТуйнъри, да комуникират и да взаимодействат плодотворно в съвместната си работа.

Темата на втората сесия бе също интересна – Networking for Creative School Teams, проучване на индийката Камакаши Раджагопал. Чрез кратки разговори и дискусии между участниците успяхме да научим много за различните страни, обичаи, традиции, както и за работата с учениците. Този уъркшоп може да вдъхнови учителите за създаването на креативни училищни групи.

Третата сесия бе дискусията Teacher Exchange Workshop, водена от Ейрини Патераки и Донатела Нучи, и бе насочена към това как да работим активно в eTwinning групите.

Вниманието ни привлече и Контактната точка на конференцията. На видно място във фойайето на хотела бе поставена платформа, на която участниците в събитието можеха да си оставят имейлите и телефоните, както и координатите за намирането на eTwinning партньори. Това бе много полезно, защото би могло да допринесе за подобряване на качеството на редица eTwinning проекти чрез увеличаване броя на участниците в тях. Темите и предложенията бяха много интересни.

eTwinning конференцията в Берлин ни срещна с много приятели и партньори, с които до този момент бяхме общували само виртуално. Успяхме да се запознаем „на живо“ с Йо-ланта Окуневска от Полша, Валерика Данаила от Румъния и с Ейрини Патераки от Гърция. С тях осъществяваме успешни eTwinning проекти и участваме в интересни учителски стаи. Много от тези виртуални срещи имат потенциала да прераснат в проекти по програма „Коменски“ и това ще бъде наша голяма цел, в рамките на идеята за европейско сътрудничество и европейска добавена стойност. В Берлин се запознахме и с много български колеги – учители от различни краища на България: Пловдив, Варна, София, Добрич, Казанлък. След разговорите с тях смятаме, че ще е чудесно да комуникираме и взаимодействаме помежду си и всичко това ще издигне престижа и авторитета на Националното звено за координация и на България като цяло. Не на последно място eTwinning конференцията в Берлин бе прекрасно място да упражним и своите езикови умения, своя английски. Някои от докладите на високопоставените лица бяха прочетени и на френски, немски, испански, което е отличен пример за акцентирание важността на езиковото многообразие и необходимостта да се изучават повече чужди езици.

В заключение можем да кажем, че големият форум в края на месец март 2012 г. в Берлин ни обогати с много информация и прекрасни впечатления не само за колеги, приятели и партньори, но остави и светла диря в съзнанието ни за красотата на този град. Прекрасната вечерна обиколка на Берлин ни зареди с много положителни емоции и безкрайно възлнение при вида на Стената, Бранденбургската врата, Райхстага, дворците на немските крале и императори, многото съвременни и футуристични сгради, телевизионната кула, радио-кулата, както и известната река Шпрее, плавно прекосяваща целия град.

Благодарение на работата по проекта „Sharks in danger“ малките ученици от нашето училище усъвършенстваха уменията си за ползване на английски език, ИКТ компетентциите си, обогатиха екологичната си култура по отношение на изчезващите морски видове и установиха трайни връзки с децата от други европейски страни. Повишена беше мотивацията им за участие в работата по международни проекти и форуми за сътрудничество. За нас като учители този проект беше едно професионално предизвикателство и в същото време дълбоко удовлетворение от работата.

Подробна информация за проекта може да се види на:

<http://new-twinspace.etwinning.net/web/p28118>

<http://reneta.edu.glogster.com/help/>

*Ренета Райчева и Дарина Колева
36 СОУ „Максим Горки“, ул. „Пирински проход“ 35, гр. София
e-mail: soy_36@abv.bg, тел. 858-61-48*

всеки хващаше и заставаше така, че в празното квадратче да бъде лицето му. Снимката за спомен бе забавна. И аз си направих. Докато бях част от тази въртележка за обмен на идеи, ми хрумна следващият ни проект – eTwinning парламент. Регистрирах го със същите партньори, а още щом се завърнахме, към тях присъединихме и други. В него участват всички възрастови групи – от 3 до 18 години. Направихме същите идентификационни карти за нашите участници. Говорихме с тях за европейските институции, показахме им ги виртуално. После създадохме нашите две партии – на купувачите и на производителите. Преди седмица направихме две он-лайн срещи, за да се опознаят те помежду си, да се представят. По-късно през годината ще гласуваме за нашия парламент и той ще дискутира важни за децата въпроси.

Ето, че и след Годишната конференция в Лисабон се роди нов проект. Останаха ми и много прекрасни спомени от този внушителен град. Имам и нови запознанства, с които тепърва ще разработваме проекти. И... се срещаме на неочаквани места. Преди седмица бяхме на мобилност по проект „Коменски“ в Швеция. Нашата партньорка – домакин на визитата, ни представи Сесилия – неин помощник. Младата жена държеше в ръката си рекламната чанта на конференцията в Лисабон. Попитах я дали е била част от това грандиозно събитие и се оказа, че в това море от учители не сме се намерили, но съдбата ни срещна, за да продължим с нови проектни идеи. Конференцията е три дни – идва и си отива, но спомените, опитът, приятелите и идеите остават и намират своето приложение или нов живот: в нови партньорства и успехи в името на бъдещето на децата ни. И в името на нашето професионално удовлетворение – с малки крачки във времето и дейностите, но с голямо значение за бъдещето.

Евгения Цветанова
 ЦДГ № 25 „Братя Грим“, гр. Шумен
 директор, eTwinning посланик

eTwinning – вълнуващо обучение с европейско измерение

Обучението по чужд език в начална степен има комуникативна насоченост. Един учебник, дори с прекрасни илюстрации, не може да мотивира детето да учи с желание и интерес чуждия език. Преди години търсех възможности как да насърчавам моите малки ученици да използват максимално усвоените знания по английски език извън класната стая – чрез английски филмчета, компютърни игри, книжки и т.н. Все не бях удовлетворена в практическата насоченост на обучението, докато не научих за eTwinning от г-жа Христина Баева – посланик на eTwinning за Шумен. Тя толкова увлекателно представяше възможностите на eTwinning портала, че скоро след като го разгледах, реших, че си струва и се регистрирах. Хареса ми, че е сигурна и защитена онлайн среда, с много учебни ресурси. Очаквах да откроя нови идеи за професионално развитие, да упражнявам и подобрявам своите езикови знания и не на последно място – да намеря нови приятели, колеги, с които да си сътрудничим.

В началото на учебната 2009/10 г. се включих в първия си проект „Let's talk about us“ с колеги от Италия и Великобритания. Не знаех добре възможностите на TwinSpace, но трудностите не ме плашеха. Моите ученици също с желание и ентузиазъм приеха новата дейност в часовете по английски език. Исках да предоставя възможност на децата да творим

заедно в учебния процес и това стана чрез eTwinning.

След упоритата работа дойде и първият успех. Бях одобрена и участвах в Семинар за професионално развитие на начинаещи учители по eTwinning през м. септември 2010 г. в град Истанбул, Турция. С голямо възхищение очаквах срещата с учителите от други европейски държави. Научих много за портала eTwinning, Десктопа, инструментите на TwinSpace, как се създава качествен проект и интегрирането му в учебния процес. За мен семинарът в Истанбул беше много ползотворен и аз се влюбих в eTwinning – тази виртуална класна стая. Бях убедена, че наред с информационните технологии, eTwinning като учебна социална мрежа ще бъде част от моята преподавателска дейност.

И от есента на 2010 г. вече имах смелост и сама да предлагам идеи за проекти, комуникирах по-уверено с колеги от различни държави, споделях моя опит и се учех от опита на другите. Тогава започна и нашето приятелство с Амалия Ло Бианко от гр. Пиза, Италия. Съвместният ни първи проект „Welcome to my country” ни сближи и всяка година ние започвахме нов проект, отново заедно. Учениците ни неусетно упражняваха английския си език, забавляваха се и същевременно научаха много за културата и традициите на двете страни. Пишихме писма, изготвихме презентации, клипове и рисунки. Децата очакваха с нетърпение всяка нова дейност. По тяхна инициатива изпратихме и мартенички за италианските приятели. Не след дълго и ние бяхме приятно изненадани – огромен плик с картички и подаръци за всички. Учениците ми с гордост споделяха и с родителите си за новите приятели от Италия. Това ме мотивираше още повече.

Получих покана да се включа в друг проект „Christmas Carols”. Целта на проекта бе децата да пеят традиционни и популярни коледни песни на своя роден език и на английски език. Там се запознах със страхотен професионалист и човек – Рита Стокин от Великобритания. Тя беше главен координатор на проекта и благодарение на нейния ентузиазъм, който завладя всичките 28 партньори, ние заедно кандидатствахме и спечелихме Национален и

Европейски знак за качество през 2012 г. Какви бяха причините нашият проект да бъде оценен така високо? Добра екипна дейност, умело използване на ИКТ инструментите, интегриране в учебната работа, мащабност и... усмивки на лицата на всички пеещи деца! Крайният продукт от проекта – видеоклип – впечатли не само учениците ми, но и колеги, и родители.

Нашите виртуални приятели ставаха все повече и проектите ни също – за сезоните, за любима приказка, за света около нас, за любимите национални рецепти, за Коледа и Великден. Благодарение на тях имах възможност да използвам истински материали и часовете по английски ставаха по-„живи”. Децата чуваха автентична английска реч не от CD, а от своите нови приятели. Материалите за четене също бяха написани от ученици като тях. Сами търсеха допълнителна информация за партньорските държави и техните традиции. Освен общуването на английски език, eTwinning проектите учеха децата да използват информационните технологии, да работят в екип, да планират, дискутират, подобряваше се тяхното самочувствие, самооценката им. Най-активните и любознателни регистрирах в TwinSpace на проектите „Friends without borders” и „My favorite tale”. Така имаха още по-голяма възможност за творческа изява. Децата с желание си пишеха с новите приятели в блога, сами публикуваха снимки и презентации, мотивираха съучениците си за ползата от изучаването на английски език. Колегите начални учители също ми съдействаха. Рисунките, които използвахме, се раждаха в часовете по изобразително изкуство, картичките и други предмети – в час по домашен бит и техника, заснемахме видеоклипове на песни, разучавани в час по музика. Така интегрирахме нашите проекти в цялата учебна програма. Много родители също с желание помагаша на децата си да изработят вкъщи необходимите ни материали и разглеждаха с интерес TwinSpace.

Голямо впечатление на цялото училище направи проектът „Travelling Teddy bears”. Българското мече пътува до Словакия в колет, пълен с материали за нашето училище, за града и родината ни. Подготовката на колета развълнува и въодушеви всички – учениците

от 1 и 2 клас направиха прекрасни рисунки и картички, с третокласниците написахме писма и пожелания, а с четвъртокласниците изготвихме брошури, презентации и видеоклипове. Огромна радост предизвика и колетът от Словакия. Всеки искаше да прочете писмата на новите приятели, с любопитство и интерес изгледахме техните презентации и видеоклипове. Словашкото мече беше гост в часовете по английски език във всички класове и учениците се надпреварваха да показват знанията си пред него. В продължение на няколко месеца децата ежедневно говореха за мечетата. Училищното ръководство и колегите също споделяха нашите вълнения и ни подкрепяха.

Особени полезни за мен са работните срещи и семинари в клуб „Приятели на eTwinning“ в град Шумен. Под ръководството на г-жа Христина Баева ние, активните eTwinners, споделяме своя опит и знания, резултатите ни от сътрудничество с европейски партньори, разглеждаме и обсъждаме отличени проекти, обучаваме колеги, начинаещи в eTwinning. И след всяка среща, заредени с положителни емоции, се убеждаваме все повече че „eTwinning е богатство и вдъхновение“. Не само учениците ми имат полза от eTwinning, но и за мен това е една прекрасна възможност за професионално развитие и усъвършенстване.

Най-голямото признание за работата ми беше участието ми в годишната eTwinning конференция в град Лисабон, Португалия, през м. март 2013 г. В нея участваха повече от 500 учители от цяла Европа. Атмосферата беше завладяваща. Темата на тазгодишната конференция беше „Гражданство и европейско сътрудничество“. Един от главните акценти беше церемонията за годишните награди на eTwinning в три възрастови групи. Вълнувах се заедно с наградените учители. За мен беше важно да науча от самите финалисти какви са начините и дейностите за изграждане на качествен и интерактивен проект. С особен интерес разгледах и изложбата от разнообразни eTwinning дейности в десетки различни щандове. Впечатление ми направиха отзивчивостта на всички колеги, богатството от рекламни и образователни материали, национални сувенири и кухня. В тази неформална, приятелска обстановка направих своите социални контакти с учители от Полша, Румъния, Португалия, Турция и Испания. Като начален учител най-много ме заинтригуваха наградените проекти в първа възрастова група. На техните щандове споделихме с колегите идеи и добри практики за включването на eTwinning проектите в учебната дейност и мотивиране на малките деца да изучават английски език. Полезни за моя професионален опит бяха и работните сесии на конференцията – дискутираха се начини и дейности за повишаване на стандартите на проект; по-добро и отговорно използване на Интернет при изграждане на проекти; междукulturното разбиране и културната интеграция на европейските ученици и техните учители; използване на Web 2.0 инструментите в проектите. Обсъждахме идеи как да развиваме освен езиковите умения на нашите ученици, и активна гражданска позиция, доверие, толерантност и чувство за принадлежност към Европа.

За мен беше голяма чест да присъствам на годишната eTwinning конференция 2013. Запознах се с отдадени на професията учители и се вдъхнових от техния опит. Научих много за повишаване на качеството на работата ми във всички фази на проекта. Благодарение на eTwinning се почувствах частица от най-голямата учителска общност в Европа.

*Иванина Гайдова, начален учител по английски език
III ОУ „Д. Благоев“, гр. Шумен*

Моят голям проект

Когато започнах работа по проекта „Моята Родина – твоята Родина“ вече имах няколко приключени проекта и определен опит от работата по тях. Присъединих се към работата по него, защото ми хареса темата и защото беше на немски език. Работейки по проекта, моите ученици щяха да се запознаят с културата, навиците, традициите, забележителностите и историята на други европейски страни, посещавайки ги виртуално, да подобрят езиковите си компетенции, да се запознаят с нови хора и да общуват с тях, използвайки знанията си по немски език и уменията за работа с информационни технологии. Не очаквах обаче, че в проекта ще се включат толкова много учители и ученици, понякога ми се струваше, че контролът върху работата по проекта ще ни се изплъзне и няма да успеем да го приключим. Въпреки това нещата се подреждаха едно след друго и проектът ставаше все по-голям и пълен с информация за живота, бита и традициите на нашите нови приятели. Моите ученици с интерес следяха презентациите за традициите, свързани с празнуването на Коледа и Великден в Гърция, Германия, Финландия, Хърватия и други страни в Европа. Всеки път, когато гледах презентациите на учениците от другите училища, моите момичета и момчета се мотивираха да правят все по-стойностни и интересни презентации, да показват красотите на България и живота тук с любов и гордост. По тяхно предложение основахме клуб „Млад eTwinner“ и направихме конкурс за изработване на лого на клуба. След дълго обмисляне избрахме най-

добрия вариант и го представихме на учителите в нашата гимназия. На сбирка на Методическото обединение на учителите показахме изработените от нас презентации, публикувахме линка към проекта на сайта на гимназията, похвалихме се с високото отличие „Национален знак за качество“, който беше връчен на учениците на тържествена церемония в театралния салон на училището и в присъствието на учители, родители и ученици.

Е, това беше краят, а началото не беше никак лесно. Понякога стояхме до късно следобед в компютърната зала и обсъждахме каква информация да включим при представянето на отделните теми и как най-добре да изработим презентациите. Помогаше ни и колежката по Информационни технологии, но основно разчитахме на собствените си знания и умения. Тръгвахме си малко преди да заключат училището, когато в стаята, в която работехме, вече беше станало хладно, но бяхме доволни от свършената работа. Понякога не успявахме да свършим планираната за деня работа, защото компютрите бяха заети от други ученици и колеги, и си тръгвахме разочаровани. Но никога не се отказвахме. Ставахме все по-смели и уверени, в използването на информационните технологии и знанията по немски език, разказвахме за живота в училището, за делниците и празниците. Често учениците казваха, че нямат много време, а оставаха с часове, увлечени от работата и доволни от резултатите. Случваше се и да обсъдим задачите, а те да работят вкъщи и после да ми пращат материалите по e-mail, за да пестим време и да спазваме сроковете. А задачите не бяха малко. Представихме учениците, участници в проекта, училището, в което учим. Отделихме много време за изработване на презентации, показващи Коледа в училище и у дома, традиционни ястия за празника и поздравии, които хората си разменят на този ден. Събирахме автентична информация от различни източници, обсъждахме какво от нашите обичаи и традиции, свързани с празника, да покажем и как да го поднесем, за да събудим интереса на другите ученици към бита и традициите в България. Мисля, че успяхме.

За да покажем зима в секцията „Моята страна в снимки“, обиколихме околностите на нашия планински град и избрахме най-красивите пейзажи. За темата „Хората и страната“ показахме природните и исторически забележителности на България. Е, тук не снимахме, а взехме информация от Интернет. При изработването на презентациите трябваше да се съобразяваме с обема, а понякога ни се искаше да добавим повече информация. Този проблем има решение, ако по дадена тема се публикуват повече от една презентации, като по този начин информацията се пречупва през погледа на ученика или групата ученици, които изработват презентацията. Така те могат да проявят малко повече творчество и самостоятелност. Забелязах също, че и двете форми на работа – в екип или самостоятелно – дават добри резултати. Почти нямахме време за почивка, защото веднага

след привършването на едната задача, идваше следващата. Изработихме същия брой презентации за Великден. Боядисаните яйца пъстрееха в презентациите от Полша, Германия, Финландия, Чехия, Естония, Литва... Забавно беше да покажем и столицата София. С края на учебната година приключи и работата по проекта. Бяхме удовлетворени от работата си по този мащабен проект.

Поради здравословни проблеми и недостатъчно добра осведоменост пропуснах срока за кандидатстване за „Национален знак за качество“. По това време бях на курс във Виена. Още си спомням как с надежда изпратих един въпрос „Късно ли е вече да кандидатствам?“ и получих отговора – да, късно е. Няколко седмици след това разбрах от един от администраторите на проекта от Финландия, че проектът там е награден със знака за качество, но... Въоръжих се с търпение и кандидатствах следващата година. Не беше лесно. Пишех, обяснявах и все нещо не достигаше. Най-после докладът ми беше приет и отново зачаках. Този път бях в Гърция, на работна визита по проект Коменски, в дните, когато щяха да се обявят резултатите. Нямах достъп до интернет там, но първото, което прочетох, връщайки се в България, беше съобщението за Наградата. Искаше ми се да пея и да повтарям новината пред всеки срещнат. Е, не го направих, и без друго някои от колегите ми смятаха, че с работата си по тези проекти съм един съвременен Дон Кихот. Стопли ме радостта на децата и признанието на директора на Гимназията.

Няколко месеца по-късно прочетох на сайта на eTwinning поканата за участие в годишната конференция в Лисабон. Още в началото, когато станах член на общността на учителите новатори, се свързах с колежка от Румъния, която имаше зад гърба си работа по много проекти и описваше вълнението и радостта от участието си в годишната конференция на eTwinning. Смятах, че това е изключително висока награда и признание за разработване на проекти на платформата eTwinning, която едва ли ще ми се случи. Но когато разбрах, че имам право да кандидатствам за участие в годишната конференция в Лисабон през март 2013 година, сърцето ми радостно подскочи. Попълних формулярите и зачаках решението на Националната агенция. Обхвана ме неописуема радост, когато получих одобрението и споделих новината първо с учениците от клуба „Млад eTwinner“. Предварителната информация за пътуването и програмата, както и всички указания за подготовката ми за участие в конференцията, бяха ясни и точни и ми бяха изпращани винаги навреме. Вълнувах се и често се питах как ли ще бъде там, с кого ще се срещна и какво ще науча.

Още на летището в София, преди полета за Лисабон, когато се запознах с участниците в конференцията, усетих духа, нашия дух, на учителите, готови да работят всеотдайно, за да дадат

шанс на учениците си да израснат като креативни личности, отворени към света, да ги научат да прилагат творчески знания и уменията си и да поддържат в себе си жив огъня на любознателността. През последните години работя над много проекти по програмите на Центъра за развитие на човешките ресурси и съм участвала в различни семинари, конференции и работни срещи, но онова, което преживях в Лисабон, надмина по своята мащабност всички дейности, в които съм се включвала до този момент. Колко ли усилия е струвало на домакините да организират събитието на такова високо ниво. Като се започне от посрещането и се стигне до гала вечерята.

Веднага след настаняването в хотелските стаи, получихме програмата и се записахме за участие в различните пленарни сесии и Workshop занятия. Залите за провеждане на сесиите и пътят до тях бяха така обозначени, че никак не беше трудно да се намерят. Впечатлиха ме поздравленията на Европейски комисар по образованието, културата и спорта – А. Василиу, министъра на образованието на Португалия Н. Крато, както и речта на професор Б. Фрайер. На конференцията присъстваха делегати от тридесет държави. Да, знам, че eTwinning членовете наброяват стотици хиляди, но за първи път виждах толкова много от тях на едно място, можех да говоря с тях, да обменям опит и идеи, и да се гордея, че съм част от тази общност. На изложбените щандове видях интересни крайни продукти на различни проекти, участвах във викторината на страните от Дунавския регион, запознах се с екипа, който беше разработил проект „Пътуванията на бълхата Пек“, спечелил една от големите награди – лагер в Хърватия за учениците и учителите. Споменавам този проект, защото в него участват учители и ученици от училище във Варна. Гордея се и с успеха на Светлана Върбанова и Теодора Вълова, които представиха своя разработка на тема: „Книгите изграждат мостове“. Благодарна съм на представителите на Националната агенция в София, които бяха с нас в Лисабон, за топлотата в отношенията.

Бих искала да споделя и нещо интересно. В списъка на делегатите на конференцията от Турция, открих познато име – Белгин. С нея бяхме работили по един от първите ми проекти. Тук, в Лисабон, успях да я открия и да поговоря с нея, помогнаха ми колегите от техния щанд. Русата или черната Белгин търсиш, попитаха те. И тъй като не можах да реша, коя от двете е моята партньорка по проекта, дойдох и двете. Познахме се и имахме много да си кажем. За положителните емоции и впечатления, за наученото и споделеното с колегите по време на пленарните сесии и Workshop занятията мога да разказвам още много, но мога и да го обобща в две думи: полезно и интересно. След няколко години ми предстои пенсиониране и дори да не вярвате, работата по тези проекти е едно от нещата, които много ще ми липсват.

Не искам да пропусна впечатленията си от Лисабон, този красив бял град с павираните си улици и площади, с величествената река Тежу, където може би е стоял Васко да Гама. Забележителностите, които посетихме и разгледахме, са запечатани не само в снимките, но и в сърцето ми. Докоснах се до историята и културата на тази далечна страна, която познавах само по име, но вече свързах завинаги с идеите на eTwinning и учителите новатори от цяла Европа.

*Иванка Илиева Генкова
Гимназия „Д-р Иван Панов“, гр. Берковица*

Пътят от класната стая до Лисабон

Работя като начален учител 14 години. През 2012 г. се регистрирах в портала на eTwinning. Имам участие в четири проекта, три от които са авторски.

Когато си мисля за първата среща с eTwinning, се сещам за две неща: безкрайно море, в което се хвърлих да плувам с всичката си сила и мощ, без да спирам и без да си поемам дъх, и отворена врата, която ми позволява да се развивам, да пътувам, да общувам и да съм част от света. Интересно, вълнуващо и неповторимо приключение – това представлява за мен участието в eTwinning проекти.

„Easter activities“ е проектът, който ме заведе до брега на река Тежу, Португалия, и ми даде възможност да участвам в eTwinning конференцията в Лисабон тази година.

Регистрирах проекта през март 2012 г. Само за един месец към него се присъединиха 270 партньори от 21 европейски страни. Обедини ни свещеният дух на Великден, светлината на празника, силата на традицията и желанието да празнуваме заедно всяка година като едно голямо европейско семейство.

С възхищение и благодарност си спомням за всички колеги, които месеци наред работиха непрестанно, за да покажат своите великденски традиции и водеха децата напред, като ги учеха на сътрудничество и толерантност. Наши общи цели в предстоящата работа бяха: да запознаем учениците с великденските традиции в Европа и да разговаряме с тях за значението на този християнски празник; да подобрим езиковите им компетенции и да

повишим мотивацията за изучаване на английски език чрез изучаване на песни, стихотворения и игри, посветени на Великден; да творим и да се забавляваме, като изработваме великденски изделия и боядисваме яйца; да покажем на децата, че са част от една общност – Европейската и да им дадем реална възможност да общуват на английски език с новите си приятели; да използваме Интернет и ИКТ в обучението по английски език и да си сътрудничим в eTwinning – общността на европейските училища.

В учебния план на повечето предмети има предвидени часове за Великден, затова интегрирането на проектните дейности в клас беше лесно. В час по „Човекът и обществото“ представихме на учениците държавите, участници в проекта, и географското им положение на картата на Европа, запознахме ги с техните великденски традиции, някои от тях – като нашите, други – различни и интересни. Часовете по домашен бит и техника и изобразително изкуство се превърнаха в истинска работилница за великденски изделия. Запознахме децата с техниката „декупаж“, показахме им други техники, използвани от партньорите. Заедно изработихме табла и направихме изложба в класната стая. В любимите часове по английски език (СИП) учихме стихотворения, решавахме sudoku и кръстословици с великденско съдържание. Започнахме кореспонденция с деца от Франция. Нетърпеливо очаквахме писмата от тях и бързахме да им отговорим. Първата тема беше Великден, останалите съобразихме с учебното съдържание. Часовете по музика превърнахме в концерт от великденски песни на английски и български език. Време за великденски игри намерихме в час по физическо възпитание и спорт. Търсихме в училищния двор скритите великденски яйца и се състезавахме кое ще стигне най-далече. В часовете по ИКТ направихме презентации за празника, рисувахме картини в Paint. Отворихме вратата на класната стая и поканихме децата на Европа при нас. Приветствахме културното многообразие, традициите и религията им. Навярно затова към проекта се присъединиха и приятели мюсюлмани, които пожелаха да се запознаят със символите на Великден.

И за да споделим радостта си с всички, направихме дейността си видима не само в eTwinning. Създадохме общ блог на проекта и индивидуални блогове на училищата, като публикувахме в тях най-интересното от работата ни. Така „Easter activities“ достигна до хората по целия свят, любопитни да се срещнат и опознаят чрез вярата. Всеки учител и всеки интересувач се по темата може да разгледа проектните дейности и да интегрира многобройните идеи в преподавателската си дейност. Използвахме различни сайтове (Smilebox, Picasa, authorSTREAM, artsteps, Prezi, MovieMaker и др.) и показахме по уникален начин работата на учениците с фотоалбуми, виртуални изложби и слайдшоу. Повиши се интересът на учениците към часовете по ИКТ и възможностите на Интернет за обучение и общуване. Вярваме, че английският език беше за тях любим час. Показваше го нетърпението, с което го очаквахме, и старанието, с което изпълнявахме домашните си работи.

„Easter activities“ беше първият ми авторски проект, на който се отдадох с цялото си сърце и с огромно желание за работа. Чрез него отправих към всички хора тих призив за мир и разбирателство в света. Той направи живота в училище интересен и часовете вълнуващи не само за мен. Неповторимото му, положително въздействие огря учебния процес и живота на стотици училища и детски градини в Европа.

За децата „Easter activities“ беше празник, радост, песен, поезия, игра, приятелство и знание. За нас, учителите – ползотворен труд, професионално развитие и обогатена култура. Научихме се да си помагаме, да прощаваме и да вярваме един на друг. Получихме удовлетворение от свършената работа и награда – Национален знак за качество, Европейски знак за качество и участие в eTwinning конференцията в Лисабон.

Често ме питат какво ме мотивира да участвам в eTwinning проекти. Свободата да изберам сам темата, по която ще работиш, целите, които си поставяш, и продължителността на проекта са само част от отговора. Другото е всичко онова, което не се купува с пари, но те кара да гориш всеки ден – вдъхновение, непрестанно желание за развитие, международ-

но сътрудничество, обмяна на опит, информираност за новостите и постоянно променящите се потребности в сферата на образованието, досег до европейската култура, ентузиазъм, креативност и възможност да се чувстваш част от света. Осъзнах, че eTwinning ми донесе това, което ми липсваше в класната стая, и напълно се присъединявам към изказването на колега от Полша по време на конференцията в Лисабон, който каза: „Вече не мога да си представя преподавателската дейност без eTwinning проекти“. Вярвам, че за всички нас участието в тази годишната eTwinning конференция беше награда за свършената работа, чест да представим България и отговорност да разпространим наученото.

Ако все още се колебаете дали да се присъедините към eTwinning, ще ви препоръчам само някои от положителните влияния на проектната дейност върху учениците – тема, която дискутирахме на eTwinning конференцията в Лисабон:

- развиване на четирите езикови компетенции (слушане, говорене, писане и разбиране);
- положителна мотивация за изучаване на английски език, необходим за комуникация между гражданите на ЕС и за бъдещото им успешно развитие;
- желание за мобилност;
- формиране на чувство за принадлежност към ЕС и активна гражданска позиция;
- приемане на различията, зачитане правата на другите, възпитаване на толерантност;
- опознаване на европейското културно многообразие чрез танци, песни, изучаване на традиции, история и забележителности;
- право на избор – учениците сами избират темите, по които ще работят, и дейностите в проекта;
- развитие на уменията за работа в екип, сътрудничество, положително отношение към училището и учебния процес и други.

И ако поне малко съм ви убедила, че си заслужава да сте част от нас, приятелите на eTwinning, вече знаете къде да ни намерите: www.etwinning.net
До нови срещи!

TwinSpace на проекта „Easter activities“: <http://new-twinspace.etwinning.net/web/p73396>

Общ блог на проекта: <http://easter-project2012.blogspot.com/>

Блог на 83 ОУ „Елин Пелин“, Панчарево: <http://easteractivities2012.blogspot.com/>

Ирена Христова Райкова
83 ОУ „Елин Пелин“, кв. Панчарево

Ръка за ръка през Европа

Работя като старши учител в ОДЗ 10 „Приказка“, гр. Варна. В часовете с децата от предучилищна възраст имах желание да включа информационни и комуникационни технологии и това ме подтикна да търся нови идеи и дейности. eTwinning проектите са идеално средство за стимулиране на творчеството: деца могат да се учат от деца от други държави, като си сътрудничат. Те работят отговорно, любознателни са и са мотивирани да се срещат с приятелите си от други страни и да се забавляват, като използват разнообразни онлайн инструменти.

Проекта „Hand by hand through Europe“ стартирахме с моята приятелка и колежка Мануела Валец от Австрия. Създадохме екип от партньори, които се включиха последователно в проекта. В него взеха участие 6 партньори – Австрия, България, Литва, Италия, Германия и Холандия. Описахме дейностите за проекта по месеци. Идеята беше всички да интегрираме дейностите по проекта в своята учебна програма. Предложението на Координатора беше всеки партньор да се включва там, където е интересно, забавно и полезно за децата.

Включихме дейности като музика, изобразително изкуство и театър, за да могат децата да преоткрият местните традиции на всяка страна партньор. Да се запознаят с нови страни, както и нови хора от различни култури. От съществено значение е да се подобри възможността за межкултурния диалог, за да разберат трудностите и да бъдат зачитани идентичността и ценностите на другите. Ние силно вярваме в мира, в уважението и приятелството между страните. Вярваме, че участието в проекта ще увеличи у децата и преподавателите.

давателския персонал мотивацията, а също и желанието за доближаване до нови системи за комуникация (компютърните технологии). В детската градина всичко е под формата на игра, затова драматизирахме традиционни приказки и пяхме песни. Докоснахме се до тези на нашите партньори. Искахме чрез проекта да въведем децата в традициите, обичаите и костюмите на техния регион, за да бъдат наясно със своята културна идентичност. Всички се включихме в дейностите: пътуващи картини с логото; кукли с национални носии; готварска книга с рецепти; дигитален календар; дискове с песни; песни на езика на партньорите. Създадохме блог на проекта, изработихме много материали, правихме презентации, контактувахме он-лайн с европейските партньори. Работихме много активно.

През 2012 г. участвах в Годишната конференция на eTwinning в Берлин, Германия. Там представих проекта си „Once upon a time“, който стартирахме и работихме с моята колежка Ваня Захаријева от Потсдам, Германия, а впоследствие се включиха и други партньори. Проектът беше награден с Европейски знак за качество.

Откриването на Конференцията беше в Пленарната зала на хотел „Берлин-Берлин“, водеща – Ан Гилеран – педагогически мениджър в Централното звено за координация на eTwinning и Европейската училищна SchoolNet. В изложбените зали бяха подредени щандове на проекти, спечелили Европейски знак за качество. Изложението беше организирано от Националното звено за координация на Германия и от Централното звено за координация в Брюксел. Това представяне на европейските eTwinning дейности дава възможност за уникален поглед към разнообразието и обхвата на eTwinning, както и за практически демонстрации на eTwinning инструментите. Първата сесия, на която присъствах, беше на тема „eTwinning в действие“ – презентирани на наградените проекти в категорията 4-11 години. Бяха представени проектите „The new adventure of eTwinning around the world“ и „Act in Art“.

Координаторите разказаха за своята работа, като обясниха през какви трудности са преминали, какви предизвикателства и възможности им е предоставила работата по eTwinning. Координатор на проекта „Act in Art“ беше Мануела Валец от Австрия, която е мой

партньор по един от проектите, в които участвам и в момента. Двете сме работили по още два съвместни проекта, като за всеки имаме Европейски знак за качество. На щанда за проекти на детски градини и начални училища представихме проекта „Once upon a time“. На същото място бяха демонстрирани и проектите „Eco-systems around us“, „Water, Aqua – The essential resource“, „Bei uns“, „Water and Snow“, „The Dragon of Europe“, „Intercultural dialogue through fairy tales, drama and art“, „Let me grow – developing imagination, responsibility, respect and community“ и „GLOUB and The World“. Нашето представяне започна с презентация на общата работа по проекта. След това имаме интерактивна дейност – песничката „The Finger Family“. На щанда при представянето помогнаха, облечени като принц и принцеса от приказките, колегите ми от проекта Оксана Иванова от Добрич и Ваня Захаријева от Потсдам, Германия. След презентацията раздавахме малки подаръци, почерпихме колегите с български бонбони и кулинарни специалитети.

По време на заключителната сесия на Конференцията имаме възможност да изкажем своето мнение за eTwinning, като гласувахме на въпроси, които ни бяха задавани. Интересно беше да разберем дали учителите използват Интернет платформата за обогатяване на сътрудничеството между училищата и бъдещите проектни работи. Конференцията ми даде прекрасна възможност да общувам на английски език, да представя проектната си работа по eTwinning, да търся нови партньори и нови идеи за бъдещи проекти. Благодаря!

eTwinning проект „Hand by hand through Europe“

Координатор: Мануела Валец – Австрия

Партньорство: 6 партньори – Австрия, Холандия, Германия, Литва, България и Италия
Интернет страница: <http://kigala.blogspot.com/>

Продължителност на проекта: 2011/2014

eTwinning проект „Once upon a time“

Координатор: Ваня Захаријева – Германия

Партньорство: 5 партньори – Германия, България, Полша, Португалия, Великобритания
Интернет страница: <http://once-upon-a-time-eu-etw.blogspot.com/>

Продължителност на проекта: 2010/2011

*Кремена Маринова
ОДЗ 10 „Приказка“, гр. Варна*

Как спечелих билет за Берлин

Хората казват „Внимавай какво си пожелаваш, защото мечтите се сбъдват“. Но докато човек не преживее мечтата си, някак не му се вярва колко е истинна тази поговорка. Аз бих добавила още и че няма работа „залудо“, рано или късно ще бъдеш възнаграден за положените усилия. А когато бъдеш възнаграден за нещо, което си правил не по принуда, а по собствено желание и с огромно удоволствие, тогава няма по-голямо щастие!

Да работя по eTwinning проекти за мен вече е вътрешна потребност и предизвикателство към самата себе си – всеки следващ проект да бъде по-различен, по-интересен, и така неусетно минаха 6 години. На принципа „Апетитът идва с яденето“ след получен знак за качество за приключен проект, просто няма как да си дадеш почивка, а се хвърляш с нови идеи и плам и този, следващият, да бъде не по-слаб от вече отличения.

Тъкмо такава беше ситуацията през есента на 2010 г. С моя клас – вече деветокласници – се бяхме сработили по предишния, отличен с Европейски знак за качество проект, и обсъждахме идеи с какво да продължим, когато попаднах на съобщение в секцията за търсене на партньори. Точните партньори – ето това е според мен разковничето на успешния eTwinning проект. Да намериш еднородни участници, заедно да разгърнете в пълнота идеята чрез точните инструменти, да увлечете заедно учениците за достигането на крайната цел на проекта – налице ли е всичко това, успехът е сигурен. А моите партньори тогава се оказаха точните. Гърция, България, Англия, Франция, Полша, Испания – пъстра група с желание за взаимодействие и изява. На 26.09.2010 г. проектът беше регистриран и работата по него стартира.

Първоначалната идея беше да създадем електронно списание, в което да намерят място както сериозни материали за страните или градовете на участниците, за да могат да разширят освен географските си познания, представите си за живота на младежите в различните страни, за училищния живот, така и по-забавни моменти като музика, хоби и т.н. Още след първите публикувани материали започна да става ясно, че възможностите на TwinSpace са твърде ограничени за нашите замисли. Започнахме да мислим за варианти, с които да подобрим качеството на работата в проекта.

С колегите поддържахме редовна връзка по skype, всеки месец си имахме определен ден за конферентна връзка, но постепенно индивидуалните skype разговори зачестяваха, защото се бяхме превърнали от партньори по проекта в приятели. Мисля, че тази връзка е също толкова важна, колкото и желанието на учениците да участват, да предлагат материали и нови инструменти, които да овладяват съвместно с преподавателите си. Също така смятам, че е задължително в екипа от преподаватели да има поне един с по-задълбочени умения и знания за използване на различните програми и инструменти. В нашия екип от 10 учители и 80 ученици ние имахме щастие да си партнираме с безценен „двигател“ в лицето на гръцката колежка Теодора Гениу от Серес. Тя не само даде идеята да създадем блог вместо страницата на проекта, но го създаде и прехвърли всички публикувани до този момент материали. Вече все по-рядко влизахме в TwinSpace платформата, защото от януари 2011г. си имахме собствено местенце в Интернет – <http://mymagazeen.blogspot.com>

В новото пространство на блога учениците разчупиха рамките на TwinSpace, въдъновяваха се от всеки предишен пост и ставаха все по-креативни в идеите си. На моменти бяха вече неудържими. Не чакаха да им поставям задачи за изпълнение, а сами предлагаша и скоростно изпълняваха. Напоследък получавам съобщения, че част от PowerPoint презентациите тъкмо от този проект са в топ презентациите по брой гледания в SlideShare. Две години след като сме приключили работа с „International Youth eMagazine“! За мен това означава единствено, че и извън проекта те имат стойност и са любопитни за хората. За някои от клиповете учениците се готвеха предварително, с тренировки и репетиции, докато достигнат желаната резултат. Дори с обикновените Word документи, учениците успяваха да направят „чудеса“, за да изглеждат необичайно и атрактивно. Дали щяха да работят по този начин, ако беше по принуда? Съмнявам се!

Темите, които включихме в проекта, бяха близки до интересите на учениците, но ние, учителите, искахме те да погледнат на обикновените заобикалящи ги неща с нов поглед. И това се случи – хобитата, забавленията, училищните и житейски моменти те представиха по изключително интересен начин с използване на разнообразни инструменти. В блога се появиха и музикални клипове, и текстове на песни, явно харесвани и в България, и в Гърция, и в Англия; снимки от екскурзии и тържества. През март 2011 г. изразихме съчувствието си към японските деца след голямото земетресение, последвано от унищожително цунами. За всички национални празници се разменяха поздравления. Учениците, точно като нас, преподавателите, също се откриха в skype и поддържаха редовна връзка. Този факт ни отказа от идеята да ползваме чат-стаята, тъй като разговорите там бяха трудно контролируеми, трудни за провеждане поради хаотичния характер на появяване на съобщенията. Така или иначе учениците контактуваха и без преподавателски надзор.

Неусетно приближаваше края на учебната година. Изтичаше и времето на нашия проект. Към този момент блогът съдържаеше пъстра палитра от материали – точно като младежко списание, в което има за всекиго по нещо. Целта беше постигната! За финал и ученици, и учители попълниха анкети, за да се видят резултатите от едногодишния труд. Естествено, след като ние, преподавателите, бяхме доволни от работата, кандидатствахме за Знак за качество, с очакване да ни бъде дадена заслужена висока оценка. Българският отбор първи получи национално отличие, след това французите, после гърците, англичаните... Есента на 2011 година беше наистина щастлива за нас, защото получихме Европейски знак за качество. Трудът ни беше възнаграден. Макар и все още само морално към онзи момент.

Но през януари 2012г. Центърът за развитие на човешки ресурси обяви конкурс за набиране на членове на българската делегация на Годишната конференция на eTwinning в Берлин. Защо да не кандидатствам? Отговарях на всички условия. Изпратих необходимите документи и един снежен и мрачен следобед получих известие, че съм одобрена за член на делегацията. Следобедът вече не беше мрачен!

Ето как мечтите се превръщаха в реалност. А как мислите, че се почувствах, когато

разбрах, че ще се срещна лице в лице с колежката от Англия – партньор от проекта, с която бяхме контактували цяла година само виртуално? А когато стана ясно, че в Берлин ще бъде и партньорката от предишния ми награден проект? Няма начин да се опише вълнението от тези срещи! А около нас се „откриваха“ и разпознаваха още и още партньори по проекти! Това трябва да се изживее!

Не бях присъствала на други събития от този ранг, но мисля че всичко около конференцията в Берлин беше на най-високо ниво. Като се започне от луксозния хотел в самия център на Берлин; тържествената церемония по откриването; участието на високопоставени лица от различни страни, като например Министърът на образованието на Германия; Ан Лууни, изпълнителен директор на Националния съвет за учебните програми и оценяването – Ирландия; Ксавиер Пратс Моне, заместник – генерален директор на Департамента за Образование и култура при Европейската комисия и др.; церемонията по награждаването на отличени проекти; организирането на работни групи и семинари по интереси; организираната екскурзия по забележителностите на вечерен Берлин – останките от стената, Бранденбургската врата, Райхстага; та чак до прощалния купон в огромна немска бирария, където вече нямаше националности, а огромна група от щастливи приятели. Емоциите няхаха край!

Много любопитна трансформация настъпи в съзнанието ми по време на тази конференция. В огромната зала бяха събрани над 500 учители от най-различни точки на Европа. И всички те, ние, бяхме обединени от една обща страст, наречена eTwinning. В онзи момент от самотното човече, което единствено в училище се занимава с този тип проекти, се почувствах частица от многолюдното eTwinning семейство, дишащо в общ ритъм, с общи идеи и перспективи. Докато работиш сам, някъде там, в училище, не можеш да усетиш тази съобщност и сила. А силата нарасна още повече в момента, в който в доклада си Марк Дюрандо, изпълнителен директор на Европейската училищна мрежа, представи идеите на Европейската комисия за следващия програмен период, започващ от 2014 г. Според тези идеи работата по eTwinning проекти е заложена като един от основните стълбове за развитие на образованието в Европа. Така самотните страници се превръщат в пионери за следващите години, пионери, от които ще черпят опит и знания всички онези педагози, които държат да бъдат в крак с изискванията на новото време.

Тези дни с учениците ми приключваме работата по поредния, девети за мен проект. С колегите партньори смятаме, че се получи добре. Ще кандидатстваме за Знак за качество. А кой знае, догодина може да кандидатстваме за делегацията на следващата годишна конференция... Мечтая отново...

*Мая Василева Кюлевчиева, учител по английски език
ЕГ „Иван Вазов“, гр. Пловдив*

С eTwinning до Лисабон

Свързана съм с eTwinning от седем години, но така е вплетен в ежедневието ми, че почти не си припомням вече времето преди него. Регистрирах се през 2006 година в eTwinning портала, за да открия пътя към европейските училища. Днес всяка от училищните си дейности споделям и разнообразявам със съвместна дейност между моето и някое друго европейско училище. Така и се раждат повечето от eTwinning проектите. Няма нужда да търся темите, те просто следват интересите на учениците ми и предметите, които преподавам.

eTwinning проектите са виртуални, затова винаги споделям за идеята си в eTwinning форума. Отговори за партньорство получавам почти до края на деня, а след това започваме да коментираме плана за съвместни действия. В хода на разговора някои от евентуалните партньори отпадат, но се приобщават други. Важно е да бъдеш с ясна идея и последователен в диалога.

Основната задача на моите eTwinning идеи е да поддържам творчески дух и позитивна емоционалност в класната стая. Учениците споделят направеното не само пред съучениците си, а и периодично участват в споделени видеовръзки с връстници от други държави.

Така беше и в поредния ми проект – „Природни детективи“. Училището, в което работя, има просторен двор. Забелязах, че съвременните софийски деца не разпознаваха за-

обикалящите ги дървета, не забелязваха птиците, които живеят в града, не знаеха имената на красивите цветя в букетите, които носеха за учителите в празнични дни. Записаното в учебниците запомняха, но не можеха да проследяват връзките между явленията и организмите в природата.

Проектът бе замислен като насочен към обмен на информация между ученици (начален етап) от европейски държави с различно географско положение (България, Гърция, Исландия, Полша, Португалия). Чрез рисунки, снимки, разкази и малки дискусии, децата от партньорските училища размениха информация за културата си на общуване с природата. Обект на наблюдение бе природата в училищните дворове, домовете, градовете, в които живеят. Учениците имаха възможност да споделят какво знаят за най-разпространените в държавите им растения и за начина, по който те биват използвани от хората. Демонстрираха грижата си за растителни и животински видове. Съобразно учебните планове и възрастта, в отделните училища бяха извършени малки експедиции, наблюдения, опити. Много ученици водеха свои изследователски дневници, направиха хербари.

В предишната учебна година имах щастието да работя с група по проект „Успех“, което улесни изнасяне на много от заниманията в Природонаучен музей и Ботаническата градина. Част от похватите на учебните занимания бяха подобие на наученото по време на учебна визита в Англия. Бях се включила и в курс за обучение на ученици в откривателско учене INQUIRY.

На най-запалените природоизследователи бе направен акаунт към проектното пространство и те се научиха как да боравят на елементарно ниво с Twinning и да споделят мнението си там. Учениците, с които работих, не изучаваха ИКТ и осъщественото в тази посока беше умение, постигнато допълнително спрямо държавните образователни изисквания.

Когато в края на учебната година погледнах към eTwinning пространството и сайта на проекта <http://natureexplorersclub.robtopires.com>, останах учудена от множеството реали-

зирани и регистрирани еко познавателни дейности. Всеки от нас – партньорите – подаде апликационна форма и получи Национален знак за качество. Заедно с партньорите ми обсъдихме идеята резултатите от проекта да бъдат представени на организирани в Португалия, Полша и Исландия годишни състезания за избор на eTwinning проект на годината, за възрастта 4-10 години. Новините за първите места радваха всички. Естествено, обсъдихме и възможността да се кандидатираме за Европейски знак за качество, а амбицията за Европейските eTwinning награди си беше естествено продължение. Засили се желанието ни да подобрим крайния продукт, когато разбрахме, че колегата от Португалия е съкратен, а учителката от Исландия е станала баба. Житейските събития, които развълуваха нашето eTwinning семейство, не спряха работата на другата част от отбора: Полша и България.

Така, във финалното си заявление за Европейски знак за качество, ние записахме:

10 работни теми: Представяне на екипите; Природата на моята страна; Живот в училищния двор; Растенията, които отглеждаме; Домашно животновъдство; Помагаме в приготвяне на храната; Уроци за природата; Празници, свързани с природата; Домашни любимци; Проектни задачи.

3 проектни надпревари: За проектно лого; За най-добра авторска снимка в три категории; За детска изследователска идея.

2 електронни книги: За природата на Европа; За наученото за партньорите.

Разработен сайт: <http://natureexplorersclub.robtopires.com/>

Освен активно присъствие в eTwinning проектното пространство и дневника на проекта, ние използвахме учителската стая за представяне на учителите партньори и колеги, за полезни линкове, дискусии, размяна на професионални идеи или поздравии.

Почти ежедневно проверявах пощенската си кутия – задаване на въпроси, получаване на отговори, напомняне, планиране, договаряне.

За да реализираме идеите си, използвахме различни инструменти: Prezi, YouTube, Picturetrail, Slideshare, Smilebox, Wondersay, PowerPoint, Scribd, Microsoft Research AutoCollage.

Обмяната на програми между учителите партньори и взаимното подпомагане помежду ни бе полезно за всекиго от нас. Много от идеите на този eTwinning проект продължих след споделяне в план за бъдеща природоизследователска дейност със следващия екип, с който работих.

Днес съм убедена, че eTwinning се е появил, не за да натовари учителите, а за да ни даде нова възможност да се почувстваме специалисти в своята област, да бъдем равноправни членове на екипи по интереси, които сами създаваме, да се радваме на самочувствие от резултатите на своите идеи, да получаваме нови признания за уменията ни. С eTwinning проектите ние вече не сме само преподаватели, а сме още и съветници, и стимулатори за изграждане на освободени от негативни задръжки европейски граждани.

Чрез eTwinning ние бързо и лесно достигахме до ресурси от всякакво естество. В eTwinning пространството има няколко различни възможности за квалификации, които училищата още не могат да си позволят. На eTwinning кръстопътя неочаквано срещаш съмишленици за нови идеи и не усещаш как се увличаш в нещо различно от всичко до този момент.

Годишната eTwinning конференция е високият форум, към който естествено съм се стремяла като запален „eТуинър“. Най-добрите, първите, най-отдадените на идеята, се срещат за три дни, не просто да си съизмерят резултатите, а за да си поставят още по-качествени цели за следващата учебна година. Разходката из Лисабон бе кратка, но изпълнена с емоциите на първенците. Времето, прекарано в конферентната зала и ателиетата, ми позволи да се почувствам като креативна част от обединена образована Европа.

Позволи ми и още нещо – да срещна на живо партньора си от Португалия, който вече си беше намерил на друго място работа като учител. В Холандия.

*Росица Димитрова Димова
137 СОУ „Ангел Кънчев“, гр. София*

Пътят на един проект

Проект „Европейска верижна реакция 2012“
(The European Chain Reaction 2012)

Началото: 27.09.2011г.

Европейската Верижна Реакция е както технологичен и арт проект, така и състезание за начални училища (4-11 год), иницирано от Даафе Шрауен, белгийски учител, и Майкъл Първз, учител в Обединеното кралство.

Чрез тази инициатива началните училища в Европа бяха предизвикани да създадат филм, изобразяващ „верижната реакция, наподобяваща тази на Руб-Голдберг/Роберт Сторм-Петерсен“ и най-добрата верижна реакция получава трофей. Накрая всички видеоклипове се сливат в една голяма трансгранична Европейска верижна реакция. По време на проекта децата научават за науките и за компютрите по един забавен начин. Могат да гледат различни творби на свои европейски връстници, да се срещат с различни култури и езици, да пишат коментари за видеоклиповете, заредени от техните нови приятели.

Проектът и ние

През 2012 г. в този грандиозен eTwinning проект участват представители на 20 европейски държави. Представител на България за „Европейска верижна реакция 2012“ е **Частна детска градина „Цветни песъчинки“, гр. Варна**. Целта на този проект е децата да

се запознаят с науката и компютрите по един различен начин, като се провокира тяхната креативност, с цел да създадат заедно с партньорите от Европа една голяма трансгранична Европейска верижна реакция.

Самият проект има няколко етапа:

1. Представяне на всеки отбор чрез Човешка верижна реакция (участват четиригодишните деца от детската градина)
2. Създаване на техническа верижна реакция от всеки отбор (участват 5-6 годишните деца от детската градина)
3. Гласуване за най-добра верижна реакция
4. Създаване на единна Европейска верижна реакция

Нашият отбор

Ръководители: Станка Александрова и Таня Иванова

Със специалното участие на учителите Радка Парашкевова, Мария Томова и децата от ЧЦДГ „Цветни песъчинки“, град Варна.

Нашите цели

- Да подготвим и направим малък научен експеримент, като създадем верижна реакция с помощта на играчките в детската градина.
- Да направим снимки и видео от този опит.
- Да използваме подходящи ИКТ за създаване на кратък филм.
- Да гледаме, коментираме и оценим верижните реакции на нашите партньори.
- Да научим повече за нашите партньори по проекта.

Публично пространство на проекта - <http://desktop.etwinning.net/index.cfm>

Блог на проекта - <http://ecr2012.blogspot.com/>

Резултатите

- Създаден бе специален блог на проекта.
- Всеки партньор по проекта представи участниците си по един много интересен начин: чрез видео-поздрав с човешка верижна реакция.
- След представянето на отборите следва главната част от проекта – същинската верижна реакция, при която има точно определен регламент за времетраене.
- Всички участници могат да коментират представянето на всеки един тим след публикуване на филмите.
- Всеки отбор дава своя вот за останалите участници в проекта, като оценките определят класирането.
- Отборът победител получава специален трофей.
- Създава се Единна Европейска верижна реакция от всички филми: <http://vimeo.com/35903111>

Ползите

- Децата се запознават по един забавен и практически начин с науката.
- Знанията на децата имат траен характер.
- Придобитите от децата по време на работа по проекта знания и умения се използват във всички образователни направления.

- Подобряват се учителските умения в използването на ИКТ.
- Подобрява се чуждоезиковата компетентност на преподавателите.
- Подобрява се методологията на работа на преподавателите.
- Създават се нови професионални контакти с партньорските училища.

Отличията

- eTwinning Label – 18.09.2011 г.
- eTwinning Pupil Quality Label – 25.09.2012 г.
- eTwinning Quality Label - 25.09.2012 г.
- European Quality Label – 19.10.2012 г.

Други проекти

През същата година в ЧЦДГ „Цветни песъчинки“ продължи работа по други eTwinning – “Christmas Greetings”, “Our Jingle Bells”, “White Christmas” и други.

Съвети

- Присъединете се към добър проект и се учете от по-опитните.
- Търсете опитни партньори.
- Комбинирайте проекта с предмет или предмети от учебния план на вашата образователна институция.
- Общувайте редовно с вашите партньори по проекта и чрез имейл.
- Бъдете ентузиазирани относно вашите собствени идеи.
- Включете в проекта вашите ученици и колеги – те могат да ви помогнат с опит, чужди езици, умения.
- Не се отказвайте при възникнали трудности, опитайте да завършите проекта докрай.

Участие в Годишна eTwinning конференция Лисабон 2013

Впечатления

• По време на Годишната Конференция в Лисабон бяха наградени най-добрите европейски проекти за 2012 година. Присъстваха повече от 500 учители от Европа, които чрез разнообразни дейности в рамките на конференцията обсъдиха въздействието на eTwinning върху училищното сътрудничество и гражданското обучение.

• Основна част от работата на Конференцията беше концентрирана върху разпространяване, популяризиране и обмен на добрите практики, бъдещето на класната стая и насърчаване на eTwinning общността чрез семинари, интерактивни сесии и неформални срещи. Електронното побратимяване показва разнообразни възможности на учителите да отворят своите класни стаи.

• Днес в eTwinning участват повече от 200 000 учители от Европа, като eTwinning заема все по-важно място и все по-решаваща роля за формирането на европейското образователно пространство.

Благодарим ти, eTwinning!

*Станка Божидарова Александрова
Частна целодневна детска градина „Цветни песъчинки“, гр. Варна*

Предизвикателството на Европейските образователни проекти

Аз съм ентузиазизиран учител по Компютърна графика и информационни технологии в Национална гимназия по пластични изкуства и дизайн „Акад. Дечко Узунов“ в гр. Казанлък.

Предизвикателството на Европейските образователни проекти за мен започна от 2004 година. Жаждата ми за професионално развитие, за увереност в собствените способности и за разнообразяване на работата с учениците ме накара да работя по европейските програми – „Сократ“, „Коменски“, „Леонардо“, и това донесе за гимназията ни признание и сертификати за качество. Известно време аз все не се решавах да се регистрирам в портала eTwinning, въпреки че бях запозната с възможностите му. Знаех, че там не се финансират пряко дейности, няма мобилности и лични срещи. Но тогава не съм осъзнавала огромното значение на онлайн дейностите в портала за намиране на подходящи партньори по проектите, за участие в учебните лаборатории, за съвместна работа с другите ентузиазизирани учители от цяла Европа, за разнообразяване на моята лична преподавателска работа в час, за възможностите за участие в международни дейности. И когато през 2009 година осъществихме с учениците от 10 клас първия ни онлайн проект, представящ историята, природата, бита и културата на града ни, аз избрах eTwinning за мой начин на професионален живот.

Разкази на учители, спечелили Национален знак за качество през 2011 и 2012 г.

Реализирани девет проекта, участие в три онлайн обучителни събития, участие в конференции и като награда за добре свършената работа – делегат на Международната годишна eTwinning конференция 2012 в Берлин, Германия.

Успех ми донесе проектът „Traveling through Europe on our own eLearning-highway“, регистриран на 31.05.2011 г. с девет партньорски училища от седем страни – Германия, Румъния, Чехия, Словакия, Полша, България и Турция.

Каква е историята на проекта? Аз вече бях свикнала през лятото преди всяка нова учебна година да търся в портала eTwinning най-подходящата тема за работа в часовете ми. От години, като практически занятия в часовете, ползваме онлайн туториали за създаване и обработка на изображения. И когато намерих предложението на Алфонс Бирнер, учител по математика и ИТ в берлинско училище, за проект, в който учениците ще създават онлайн уроци, аз се присъединих с удоволствие. Работата по проекта включих в учебното си разпределение по „Компютърна графика“ с учениците от 12 клас по един час седмично. Дейностите стартираха с представяне на регистрираните участници, споделяне на видеоматериали за включените училища, градове и региони. Българските ученици бяха поканени да се регистрират и да публикуват собствен видеурок по избрана от тях тема за работа с програма за обработка на изображения. Работата им по проекта беше част от годишната оценка по предмета. Създадените от тях уроци се посрещнаха с интерес от страна най-вече на германските ученици, които създадоха топ 10 критерии за добър онлайн урок. Родих се идеята за продължаване на съвместната ни работа чрез втори проект. Идеята беше на берлинския учител Алфонс Бирнер. Имахме щастието двамата да присъстваме на конференцията в Берлин, да се срещнем лично и да обсъдим съвместната си работа.

Идеята беше немските ученици да се учат от видеоуроците, създадени от българските ученици от Художествената гимназия в Казанлък. Това предложение от немски учител за мен беше добра оценка на работата ми с учениците. За да бъдат наши партньори, те получиха подходящ хардуер и лицензен софтуер от немските образователни власти.

DEC.18 2012

Posted by: Alfons Birner

We are back again

[Add a comment](#)

Many thanks to Mr. Nicolai Neufert and the "Senatsschulverwaltung" of Berlin. We have 15 Laptops and 1 teachers-pc where we can start Photoshop. So we are able to start a better targeted cooperation. We will study all the magnificent Bulgarian Photoshop-tutorials and by doing this our students will have a qualified entry to Photoshop.

Бях горда с работата си, когато бях избрана за участие в конференцията в Берлин. Българската делегация, състояща се от петнадесет участници, бяхме настанени в хотел "Берлин – Берлин", разположен в централната част на града, заедно с всички 500 делегати от 32 страни – активните учители на Европа! По време на работните сесии, тематичните работилници и съпътстващите мероприятия бях впечатлена от непринудеността и дружелюбната обстановка. В речите нямаше ненужни лозунги, а изцяло конструктивна информация

Разкази на учители, спечелили Национален знак за качество през 2011 и 2012 г.

за ситуацията до момента в областта на eTwinning, сътрудничеството между училищата, насоките за бъдещо развитие и мястото на eTwinning в новата образователна програма на ЕС за периода 2014-20. Имаше онлайн сесия в социалната мрежа twitter за отговор на въпроса „Защо преподаваш?“ Изречението „Аз преподавам, защото ...“ беше продължено по много интересни начини. На мен ми допадна отговорът на една колежка „Аз преподавам, защото преподаването е учене, а аз не мога да спра да уча“.

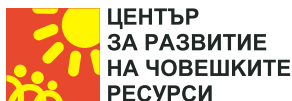
В заключение Изпълнителният директор на Европейската училищна мрежа, Марк Дюрандо, представи eTwinning като модел за класната стая на бъдещето. Интересен беше последният слайд от неговата презентация – времевата рамка: комуникационният период на знанието е около 40 години. Това означава два пъти по-дълго от всички ключови трансформации в нашето общество. Затова е важно непрекъснатото професионално развитие на учителите с тяхното активно участие.

След всичко преживяно аз продължавам да бъда ентузиазизиран доброволец учител новатор и съм готова за активна работа в областта на училищното сътрудничество по eTwinning и другите европейски образователни проекти.

Линк към проектното пространство:
<http://new-twinspace.etwinning.net/web/p53477/home>

*инж. Стефка Костова Дамянова,
 гр. Казанлък*

ЦЕНТЪР
ЗА РАЗВИТИЕ
НА ЧОВЕШКИТЕ
РЕСУРСИ

Програма
„Учене през
целия живот“

Добри практики в eTwinning

eTwinning Quality Label

**ЦЕНТЪР ЗА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ -
Национална агенция по Програмата „Учене през целия живот“**

ул. „Граф Игнатиев“ № 15, ет. 3, 1000 София
тел.: 02 / 915 50 10, факс: 02 / 915 50 49
e-mail: hrdc@hrdc.bg
web page: www.hrdc.bg

Издание 2013

Това издание е финансирано с подкрепата на Европейската комисия. Настоящата публикация отразява единствено възгледите на авторите и Комисията не носи отговорност за начина, по който може да бъде използвана съдържащата се информация.

